

παρὲν πατριωτικῷ συνδέσμῳ, σκοποῦντος τὴν ἐκδίωξιν τῶν κατεχόντων τὴν χώραν ξένων. Φοβοῦνται διαδήλωσιν κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ βομβαρδισμοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας. Ζωπρὰ ἡ τῶν ξένων ταραχὴ, ὁ δὲ τῶν ἰθαγενῶν ἐξερθεϊσμός μέγας.

Παρύσιοι, αὐθιμερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον 420. Γαλλικὴ ράντα (rente) 109,10. Τουρκικὸν δάνειον 11,70. Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν 368. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνο 25.28.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙῳ

Ἐκ τῶν τεσσάρων κατηγορουμένων ἐν τῇ χθεσινῇ δίκῃ ἐπὶ ἀναιρέσει ἐκηρύχθη ἐνοχὸς ὁ οἰνοπώλης, ὁ καθ' οὗ ὑπῆρχον αἱ βαρύτεραι ὑπόνοιαι, ὡς χθὲς διελάβομεν. Κατὰ συνέπειαν κατεδικάσθη ὁ Ἀδριανόπουλος ἡ Μούσης εἰς πενταετὴ εἰρκτὴν.

Ἄξιον παρατηρήσεως εἶνε ὅτι μετὰ τὴν ἀπαγγελεῖσαν εἰς αὐτὸν ἐτυμχορίαν, ὁ καταδικασθεὶς ἐξεργάγη εἰς διαμαρτυρήσεις καὶ ἀρχὴ κατὰ τῶν ἀσυνειδήτων ἐνόρκων, ἐπιμαρτυρόμενος θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὅτι εἶνε ἀθῶος.

Ἐν τῇ σημερινῇ δὲ συνεδριάσει τοῦ Κακουργοδικείου ἐπρόκειτο περὶ θανατηφόρων τραυμάτων.

Δύο νεανίαι, Καραγιάννης καὶ Τσαφέρης, κύριος καὶ ὑπηρέτης, συνεπλάκησαν πρὸς Καραλιᾶν τινὰ ὅστις προηγουμένως ἐτάραξε καὶ κατερέθισεν αὐτοὺς, καὶ τραυματίζουσιν αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν. Ὁ τραυματισθεὶς εἰσέρχεται εἰς τὸ

νοσοκομεῖον, ἐξέρχεται μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἀλλὰ πάλιν ἐπανέρχεται διὰ νὰ ἀποθάνῃ.

Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ὁμως διαδικασίας καὶ τῶν καταθέσεων τῶν βοηθῶν τοῦ νοσοκομείου κκ. Μερκούρη καὶ Καλλιζοντζῆ, ἀπεδείχθη ὅτι ὁ παθὼν ἐξῆλθε τοῦ νοσοκομείου ἐντελῶς θεραπευθεὶς ἐκ τῶν πρώτων τραυμάτων· ἀλλὰ κακῇ μοίρᾳ ἐκ νέου τραυματισθεὶς εἰς τὸ αὐτὸ μέρος εἴτε ἐξ ἄλλης συμπλοκῆς, εἴτε ἐκ πτώσεως, προσεβλήθη ὑπὸ μηχανοκίνητου, ἐξ ἧς καὶ ὁ θάνατος.

Διὸ τὸ δικαστήριον συνεπινεύοντος τοῖς ὑπερασπισταῖς κκ. Ἰεροκλεῖ καὶ Καζαντζῆ καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Κατατζᾶ, ἐκήρυξαν ἀθῶους τοὺς κατηγορουμένους, ληφθείσης δι' ὑπ' ἡφιν καὶ τῆς ἐνδεκαμήνου τοῦ ἐνός προφυλακίσεως, καὶ τῆς ἐξαμήνου τοῦ ἐτέρου ἀπελύθησαν.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

ἔβγηκε πούρ, διότι ὁ Ἀνακριτὴς οὕτω ἠθέλησεν. Ὁ Ἀνακριτὴς ἀπέκτησε τὴν βεβαιότητα ὅτι βρωμοδοουλεῖα τρέχει στὸ μέσον, καὶ τὴν βεβαιότητα αὐτὴν τὴν ἀπέκτησεν ἐκ τῆς ὀγκώδους δικογραφίας, πλήρους συγχύσεων, ἀντιφάσεων, ὑποψιῶν καὶ ἐνοχικῶν τεκμηρίων τῶν κατηγορουμένων. Διήρσεν ὁμως ἡ ἀνάκρισις τοὺς κατηγορουμένους εἰς παστρικοὺς—τὸν Χαδζάκη μὲ τὸν Γεωργιάδην—καὶ τοὺς ἀπέλυσε, καὶ εἰς μὴ παστρικὸν—τὸν Λαζαρίδην—καὶ τὸν ἐκράτησεν. Τῆς ἐφυγεν ὁ ἰσχυρὸς καὶ ἐφυλάκισε τὸν ἀσθενῆ, χωρὶς μάλιστα οὔτε νὰ τὸν ἀνακρίνῃ. Βλέπετε ὅτι οἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁμογενεῖς ἀπὸ τὰ χρηματιστικά ἔτειναν χεῖρα εἰς τὰ δημοτικά καὶ ἀπὸ τὰ δημοτικά εἰς τὴν ἀνάκρισιν. Ὁ κ. Νεγρεπόντης υπερήσπισε δι' ὅλου τοῦ ὄγκου του τὸν κ. Χαδζάκην, τὸν ἔβγαλε μάλιστα καὶ συγγενῇ του. Οὔτε δὲ ἡ ἐν Κωνσταντι-

59

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

59

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 484)

Ἐπὶ στιγμὴν ἔμεινε θαρβεημένος· ἔπειτα ἀπεκρίθη :

— «Μὲ πληροφορεῖτε, κυρία, ὅτι καταχθόνιος σκευωρία διευθύνεται ἐναντίον μου ὑπὸ ἀθλίων. Ἐννοῶ τί ζητοῦνοί ἄνθρωποι οὗτοι ἀπὸ ἐμέ· θέλουν νὰ ψαρύσουν· ἀλλ' ἀπατώνται ἐάν μὲ νομίζουν τοσοῦτον βλάκα ὥστε νὰ πῶς 'ς τὰ δίκτυά των. Τὸ περίφημον αὐτὸ πρακτικὸν τοῦ γάμου, τὸ ὁποῖον σὰς ἐδειξαν, εἶνε ψευδές, εἶνε ἐγγράφον κατασκευασθὲν ἀπὸ κατεργαρέους, οἵτινες ἐλπίζουν νὰ λάβωσι χιλιάδες φραγκὰ τινὰ ἀπειλοῦντές με διὰ σκανδάλου. Βεβαίως δὲ δὲν μεταχειρίζονται τὸ πρῶτον ἤδη τὸ μέσον τοῦτο πρὸς πλήρωσιν τῶν θυλακίων των οἱ τιοῦτοι κλέπται.

Κατενόησα ὅτι πᾶς ἄλλος λόγος θὰ ἦτο ἀνωφελής.

— «Τέλος, ἀνέκραξα, ὁ ἀδελφός σας ἔφερεν ἐδῶ μίαν γυναῖκα, μαρκησίαν Σαμαράνδ ἢ μὴ, τί ἐγένεν αὕτη; Θέλω νὰ τὸ μάθω.

— «Μήπως ἤξεύρω ἐγὼ; ἀπήντησεν ἀνυψῶν τοὺς ὤμους. Ἡ ἐρώτησίς σας εἶνε παράδοξος· νομίζετε ὅτι ὑπεχρεοῦμαι νὰ λάβω πληροφορίας δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν γυναῖκα αὐτήν; Ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ μου ἀφῆκε τὸ μέρος ὅπου κατοικοῦσε καὶ ἔκτοτε δὲν ἤκουσα τίποτε περὶ αὐτῆς.

Μεθ' ὃ ἀνεχώρησε πεπεισμένος ὅτι δὲν κατάρθωσε νὰ μὲ καταπείσῃ.

Δὲν θὰ σὰς εἶπω εἰς ποίαν κατάστασιν εὐρέθην· ἤμην ὡς παράφρων· ἔβλεπον τὸ ὄνομα τοῦ Δεσιμαῖζ καὶ τοῦ Βωκούρ συρρέμενα εἰς τὸν βόρβορον, τὸν σύζυγόν μου δικαζόμενον καὶ καταδικαζόμενον, ἀτιμαζόμενον. Διὰ τὰ τέκνα μου τοῦτο ἦτο ἀτιμία, ἡ δὲ ἡσυχία καὶ τὸ μέλλον τῶν διὰ παντὸς ἐχάνοντο.

Εἶχα κάμει μίαν ὑπόσχεσιν εἰς τὸν Κάρολον Σεβρὺ, ἀλλὰ πῶς νὰ τὸν βοηθῶ εἰς τὰς ἐρεῦνας του; Ποῖον μέσον νὰ μεταχειρισθῶ διὰ νὰ μάθω τί ἐγένεν ἡ δυστυχὴς μαρκησία Σαμαράνδ; Μάτην ἐζήτουν τοῦτο.

Αἶφνης ἐσκέφθην κατ' ἄνεμνήσθην ὅτι ἄνθρωπός τις πολυλάκεις ἤρχετο εἰς τὸν σύζυγόν μου. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ποτὲ δὲν ἔμαθον, κοντός καὶ δυσειδέστατος, μὲ βλέμμα ὑπουλον, κατακίτρινος, εἶχε τὸν δόλον καὶ

νουπόλει πρεσβεία ήρωτήθη, ούτε τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρακτορεῖον. Ὀνομάζεται τοῦτο ἀνάκρισις; Ἦτο βλάξ ὁ Χαδζάκης νὰ δίδῃ λίραις ἐπὶ λιρῶν εἰς τὸν Λαζαρίδην ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὅτι θὰ τοῦ φέρῃ ἀδάμαντας; Καὶ ποῦ θὰ τοὺς εὑρίσκειν, ἂν δὲν τοὺς εἶχε κλεμμένους; Δοιπὸν ἐμπορεύεται τὴν κλοπὴν ἀδαμάντων; Ἦ τῆς εἶχε τόσον πολλαῖς τῆς λίραις διὰ νὰ τῆς πετᾷ ἀπὸ τὸ παράθυρον; Καὶ ὅμως γενομένης ἐρεύνης δὲν εὑρέθη οὔτε λεπτὸν τσακισμένον.

Ἐν γένει ἡ διαγωγὴ τῆς ἀνακρίσεως ὑπῆρξε σκανδαλώδης. Ἐπιτείνεται δὲ τὸ σκάνδαλον διὰ τῆς κωμικῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως, ἀφοῦ ὅλοι οἱ ἀπολυθέντες εἶνε ξένοι καὶ μπορεῖ αἱ νὰ ἐφυγαν ἤδη.

ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ

Δύο σκάνδαλα σχεδὸν σύγχρονα συνέβησαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐνόρκων, τὸ ἐν σκάνδαλον ἐν Ναυπλίῳ, τὸ ἄλλο ἐν Κερκύρᾳ, ἀμφοτέρω κατὰ τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν ἐνόρκων. Ἄλλ' οἱ ἐν Κερκύρᾳ ἐνορκοὶ ἐστάθησαν εὐτυχέστεροι τῶν ἐν Ναυπλίῳ. Διότι ἐκεῖνοι μὲν δέσμιοι ἀπὸ τὸ πραιτώριον χάρις εἰς τὴν πρωτοφανῆ γενναϊότητα καὶ τὸν ἐν τῇ δικαιοσύνῃ ἱπποτισμὸν τοῦ Εἰσαγγελέως Κυργουσίου, οὗ ἐγκαρδίως σφίγγομεν τὴν χεῖρα, ἤλθον εἰς τὴν φυλακὴν, τῶν δὲ ἐν Κερκύρᾳ ἐκόπη ἡ φωνὴ σ' τὸ λαρύγγι ἅμα ἤρχισεν ὁ προϊστάμενός των νὰ λέγῃ: "Ὁχι, δὲν εἶτε ἐνορκοί... Καὶ τῶν μὲν ἐν Ναυπλίᾳ ἐνόρκων τὸ πάθημα διήγειρε πανταχοῦ ἐνθουσιασμόν, καὶ πρῶτα πρῶτα ἐν Ναυπλίᾳ τῶν δὲ ἐν Κερκύρᾳ—ἐκεῖ τοῦλάχιστον—διήγειρε συμπαθείας ὑπὲρ τῶν ἐνόρκων καὶ ἀγανάκτησιν κατὰ τοῦ προέδρου. Διότι ἐθεωρήθη παραβιάζόμενος ὁ θεσμὸς τῶν ἐνόρκων καὶ οἱ Κερ-

κυραῖοι, οἱ θερμαινόμενοι δι' αὐτὰ, ὡς Εὐρωπαῖοι φιλελεύθεροι, ἐξήφθησαν, ἐθορύβησαν καὶ ἀνευφύμησαν τοὺς ἐνόρκους.

Ἡμεῖς, μὴ γνωρίζοντες διὰ τί οἱ κύριοι Σύνεδροι ἐπέμειναν εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης, δὲν δυνάμεθα ν' ἀποφανθῶμεν περὶ τῆς οὐσίας· ἀλλὰ βεβαίως ἐξ ὅλων τούτων συμπεραίνομεν ὅτι ἡ κατὰπτωσις τῶν ἐνόρκων περιήλθεν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἐντρέπεται κανεὶς λεγόμενος ἐνορκος καὶ ὅτι ἡ μεταρρύθμισις τοῦ θεσμοῦ σπεύδει, ἐπισπεύδει, εἶνε ἐπείγουσα, διότι φόβος ὑπάρχει μήπως, ἂν ἀναβληθῇ ἐπὶ δύο ἢ τρία ἔτη ἡ μεταρρύθμις, ζητηθῇ ἀραίωσις τῶν φυλακισμένων διὰ τὴν πληθώραν... τῶν ἐν αὐταῖς ἐνόρκων.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΚ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Τὸ ρεῦμα τῆς μεταναστεύσεως εἰς Ἑλλάδα—ρεῦμα περὶ τοῦ ὁποῦ δυστυχῶς ἡ κυβέρνησις δὲν ἐσχημάτισεν ἀκόμη γνώμην—δὲν πηγάζει μόνον ἀπὸ τοῦ Εὐζέινου, ἀλλὰ ἰδοὺ διεκλαδώθη καὶ εἰς Βουλγαρίαν.

Χωρικοὶ Ἕλληνες ἀπὸ τὸ ἐκεῖθεν τῆς Βάρνης Κεστρίτσι ἐμιλοῦντες ἐλληνικώτατα τὴν ἐλληνικὴν καὶ καλπακοφόροι ἤλθον ἀντιπρόσωποι τοῦ χωρίου των ὅλου ἐξ ἐνενηνῆντα οἰκογενειῶν συγκειμένου, ὧν αἱ 80 ἐλληνικαί, νὰ παρακαλέσουν τὴν κυβέρνησιν ἢ νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως παύσουν οἱ ἐναντίοι αὐτῶν φρικτοὶ διωγμοὶ των, ἢ νὰ τοὺς παραχωρήσῃ γαίαις νὰ μεταναστεύσουν ἐδῶ.

Οἱ κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ χριστιανισμοῦ, ἐπὶ τῶν φοβερῶν ἐκείνων διωγμῶν, οἱ τότε μάρτυρες δὲν πιστεύομεν

τὴν πανουργίαν ζωγραφισμένα ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Ὁ βαρόνος καὶ αὐτὸς ἐκλείοντο μυστηριωδῶς καὶ συνωμίλουν ἐπὶ μακρόν.

Ἡμέραν τινα, καθ' ἣν ἦσαν ὁμοῦ, εἰσῆλθον ταχέως εἰς μικρὸν παρακείμενον δωμάτιον, ὅπου δὲν ἔμπαινα. Λόγοι τινὲς προσέβαλον τὴν ἀκοήν μου. Ὑπὸ περιεργείας μεγίστης κινηθεῖσα ἐπλησίασα τὴν θύραν καὶ ἤκροάσθην. Δυστυχῶς ἡ θύρα αὐτὴ, καλὰ κλεισμένη, ἦτο πρὸς τούτοις ἐσθῆθεν σκεπασμένη μὲ χονδρὸν τάπητα, ὅστις ἐμπόδιζε τὸν ἤχον τῆς φωνῆς. Μόνον λέξεις τινὰς μποροῦσα νὰ ἀκούσω ἐκ τῆς συνδιαλέξεως.

Αἱ λέξεις αὗται εἰς τὰς ὁποίας δὲν εἶχον τότε ἀποδώσει πολλὴν σπουδαιότητα μὲ διεφώτισαν αἴφνης, ἐπανελθούσαι εἰς τὴν μνήμην μου. Ἰδοὺ αἱ λέξεις αὗται: «Τὸ παιδί θὰ ζήσῃ, πάντοτε παράρρων ἀπὸ παραφροσύνης ἀθεράπευτον, παλαιὸς πύργος, Βόσγια, Βλαϊνκούρ.»

Τοῦτο δὲν ἦτο πολὺ, ἀλλὰ μὲ ἐπληροφόρουν ἐπαρκῶς. Ἡ μαρκησία Σαμαράνδ ἦτο μήτηρ, ἀλλ' εἶχε χάσει τὸ λογικόν αὐτῇ καὶ τὸ τέκνον τῆς ἦσαν κλεισμένοι μέσα 'ς τὸν παλαιὸν πύργον τοῦ Βλαϊνκούρ.

Ἡ πληροφορία αὕτη ἦτο πολὺτιμος διὰ τὸν Κάρολον Σεβρύ· διὰ τοῦτο ἔσπευσα νὰ τοῦ γράψω, καὶ τὴν ἐπιστολήν μου ἐνεχείρισα εἰς ὑπηρετὴν εἰς τοῦ ὁποῦ τὴν ἐμπι-

στοσύνην ἐνόμιζα ὅτι μποροῦσα νὰ βασίζωμαι, μὲ τὴν διαταγήν νὰ τὴν φέρῃ ἀμέσως εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον.

Ἡ μαρκησία Σαμαράνδ ἦτο μήτηρ, ἀλλ' εἶχε χάσει τὸ λογικόν αὐτῇ καὶ τὸ τέκνον τῆς ἦσαν φυλακισμένοι ἐν τῷ παλαιῷ πύργῳ τοῦ Βλαϊνκούρ.

Δὲν ἤξευρα, φεῦ! ὅτι ὁ βαρόνος εἶχε λάβει ἤδη τὰ μέτρα του διὰ νὰ καταλάβῃ τὴν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ Κάρολου Σεβρύ ἀλληλογραφίαν.

Ὁ ἄθλιος ὑπηρετὴς ἔφερε τὴν ἐπιστολήν μου, ἀφοῦ τὴν ἤνοιξεν ὁ κύριός του καὶ ἀνέγνωσε τὸ περιεχόμενον.

Ὁ κ. Δεσιμαῖζ ἠρνήθη τὸ πρᾶγμα ἀναιδῶς. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀπεσφράγιζε καὶ δὲν ἀνεγίνωσκε τὴν ἐπιστολήν μου, πῶς δύο κακοῦργοι ἤθελον μεταβῇ νὰ περιμεῖνουν τὸν δυστυχῆ Σεβρύ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βλαϊνκούρ;

Μετὰ ἐξ ἡμέρας ἀνέγνων εἰς παρισινὴν ἐφημερίδα ἥτις ἠρᾶνιζετο τοῦτο ἐκ τινος ἐπαρχιακῆς τῶν Βοσγίων, τὴν τρομερὰν διήγησιν τοῦ κακούργηματος τοῦ Βλαϊνκούρ.

Τὸ ποτήριον ἐπληρώθη, ἀλλ' ἤμην μήτηρ. Ἀ! ἂν δὲν εἶχον τὰ τέκνα μου!... Δὲν ἠδυνάμην νὰ κατὰγγείλω τὸν σύζυγόν μου καὶ νὰ τὸν παραδώσω εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἠδυνάμην νὰ τὸν ἀποφύγω μετὰ φρίκης.

Ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ σκηνὴ ὑπῆρξε τρομερά. Τί τῷ εἶπον; Δὲν ἐνθυμούμαι πλέον. Ἀλλὰ θὰ ἐπέπληξα τὴν ἀχαριστίαν του μὲ πολλὴν σφοδρότητα, διότι μίαν στιγμὴν

νά ἦσαν εἰς καλλιτέραν θέσιν ἀπὸ τοὺς νῦν Ἕλληνας μάρτυρας τῆς χριστιανικωτάτης Ἡγεμονίας τῆς Βουλγαρίας, ἥς ὁ ἡγεμὼν πρὸ ὀλίγου θερμότατα ἀντήλλαξε φιλήματα μετὸν Βασιλέα μας.

Νὰ τοὺς ἀκούσετε τί λένε οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἰς τοὺς καιροὺς τῆς θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας, πόσον τίμιον πρᾶγμα νομίζουν τὴν θρησκευτικὴν των συνείδησιν, τὴν ὅποιαν βαρβάτως παραβιάζουν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου Μεσσηνέζη Βούλγαροι. Ἐνα χρόνον ἔχουν νὰ δοῦνε ἁγιασμόν, σὺν πεθάνῃ κἀνέϊ των δὲν βρίσκεται παπᾶς νὰ τὸν θάψῃ, σχολεῖο δὲν ἔχουν, τὰ παιδιὰ τοὺς τὰ παίρνουν στρατιώταις, φόρους ἐπὶ φόρων πληρόνουν, ἕνας ἐκ τῶν τριῶν ἀντιπροσώπων ἐπλήρωσε πέρσιν 2300 φρ. φόρον, οἱ Βούλγαροι γεωργοὺν τὰ χωράφια των, πηγαίνουν ἐπειτα εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ δὲν βρίσκουν δίκαιο.

Λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ, οἱ περισσότεροι πλούσιοι, ἄλλοι μὲ 300, καὶ ἄλλοι μὲ 200 στρέμματα μετὰ ζευγάρια, μετὰ περιουσίαν, ὅλα τ' ἀφίνουν, ἀρκεῖ νὰ εὗρουν σχολεῖα διὰ τὰ παιδιὰ των καὶ ἐκκλησίαν διὰ τὰς ψυχὰς των.

Ἄν ἀρνηθῇ νὰ τοὺς παραχωρήσῃ γαίαις ἢ κυβέρνησις, δύνανται καὶ νὰ τὰς ἀγοράσουν αὐτοὶ βαθμηδὸν πληρόντες.

Ἡ γνώμη μας εἶπε μία· νὰ προσελκυσθοῦν ὅλα τὰ χωρία, τὸ τῆς Καθάρνης, τοῦ Τακούσκιοῦ, τοῦ Γενίκιοῦ, τοῦ Καστριτσιοῦ, τοῦ Σαουκτσιοῦ, νὰ τοῖς δοθοῦν γαίαι μοναστηριακαὶ καὶ νὰ χρησιμεύσουν ὡς υγιέστατοι γεωργικοὶ πληθυσμοί. Νὰ ἴδντε τὰς ἀγαθὰς φυτιογνομίας των, τὴν γλυκεῖαν γλῶσσαν, τὰ ἡμερα ἦθη των, καὶ τὸν ὑπὲρ Ἑλλάδος ἐνθουσιασμόν. Πῶς σὰς ἐφάνη ἡ Ἀθήνα; — Μοναδικὸς παρὰ δεισος, ἀπήντησαν.

Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης, πρὸς ὃν ἀπόψε παρου-

σιάζονται, θὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ καὶ θὰ ἀπαντήσῃ καταφατικῶς εἰς τὴν θερμὴν εὐχὴν των.

Ἡ ἹΕΡΑ ΘΑΟΣ

Ἀδιάδατος εἶνε καὶ τώρα διὰ τὸ στενὸν αὐτῆς πολλάκις ἡ Ἱερά Ὀδὸς, ἡ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Ἐλευσίνα δηλαδὴ ἄγουσα ἔτι δὲ μᾶλλον ἀδιάδατος θὰ καταστῇ τῷ χρόνῳ καὶ μάλιστα ἀν' κτισθῇ ἐν Δαφνίῳ, ὡς λέγεται, τὸ Δρομοκαίτειον Κατάστημα. Δὲν θὰ ἦτο λοιπὸν καλὸν νὰ πλατυνθῇ αὕτη τώρα, ὅποτε ἐλάχισται κεῖνται παρ' αὐτὴν οἰκοδομαὶ καὶ αἱ πλεῖσται ἐν τῷ γίνεσθαι, ἢ πρέπει ἄρ' γε πάντοτε Ἐπιμηθεῖς, οὐδέποτε δὲ Προμηθεῖς νὰ ὤμεν; Ὅτε ἐρρυμοτομήθη κατὰ τὸ 1835, ὑπῆρχε ἴσως λόγος νὰ ρυμοτομηθῇ οὕτω στενὴ· νῦν ὅμως ἀνάγκη νὰ πλατυνθῇ καὶ καιρὸς νὰ γίνῃ τοῦτο τώρα. Οἱ φίλοι δημοσιογράφοι, οἱ τοσοῦτον χάρτην καὶ μελάνην περὶ ἡττονος λόγου ἄξια καταναλίσκοντες, ἂς γράψουν καὶ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου· ἂν βαρύνωνται, ἂς ἀνατυπώσωσι τοῦλάχιστον εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων των τὴν παρούσαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου 1883

Διαδάτης

ΕΝΑ ΦΑΚΕΛΛΟΝ ΑΝΤΙ ΤΟΥ ἈΛΛΟΥ

α.) Ἡ σκηνὴ ἐν τοῖς ἀνακτόροις τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ βασιλέως.

Ὁ βασιλεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ὑπάσπιστου

ὕψωτε χεῖρα ἐναντίον μου, δὲν ἐτόλμησεν ὅμως νὰ με ραπίσῃ.

Ἀφοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπέδειξα πόσην καταφρόνησιν, φρίκην καὶ ἀπῆλάν μοι ἐνέπνεε, διεκήρυξα ὅτι πᾶς δεσμός μετὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ διερρήχθη, ὅτι δὲν τὸν ἀνεγνώριζα πλέον καὶ ὅτι ἐμεῖλλα ἀμέσως ν' ἀποσυρθῶ εἰς Βωκὸν μετὰ τῶν τέκνων μου.

— »Ἐστὼ μοι εἶπε συγκρατῶν τὴν μανίαν του, ἀλλὰ τρίζων τοὺς ὀδόντας, δέχομαι τὸν χωρισμὸν τοῦτον, σὰς ἀποδίδω ὅλην τὴν ἐλευθερίαν· μόνον δὲν σὰς ἀφίνω τὰ δύο τέκνα· λάβετε τὴν θυγατέρα σας, συναινῶ, ἀλλὰ θὰ κρατήσω τὸν υἱόν μου.

Παρσφéréθη ἐκ νέου. Δὲν ἤθελα ν' ἀφῆσω τὸν Ραοὺλ εἰς ἀνάξιον πατέρα.

Μὲ διέκοψε κτηνωδῶς.

— »Κρατῶ τὸν υἱόν μου καὶ μόνον ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦτον σὰς ἀφίνω ἐλευθέρην!

Τὸν ἠπείλησα, ἀλλ' ἐγέλασε γέλωτα διαβολικόν, ὅστις μ' ἔκαμε νὰ παγώσῃ τὸ αἷμά μου.

— »Λοιπὸν, μοῦ εἶπε μετὰ ἀγρίαν γαλήνην, καταγγεῖλάτέ με ἂν τολμάτε! Τῶνόντι, προσέθεσε μετὰ εἰρωνίαν, ἥτις διέπρασσε τὴν καρδίαν μου ὡς ἐγχειρίδιον, τοῦτο εἶνε τὸ μόνον μέσον, ὅπερ ἔχετε, τοῦ ν' ἀποβῇτε ἡ κυρία τῆς τύχης τῶν δύο τέκνων σας.

Ἐγνώριζα ὅτι ὁ βαρόνος Δεσιμαῖζ ἦτο ἱκανὸς τὰ πάντα νὰ πράξῃ· ἐφοβήθη, ἥμην ἄσπλος, ἡττημένη. Ἐνεκαρτέρησα. Ὡ! τοῦτο ἦτο ὀδυνηρὰ θυσία!

Τὴν νύκτα ἐπλήρωσα πολλὰ κιβώτια ἀπὸ πράγματα, τὰ ὅποιά μοῦ ἀνήκον καὶ τὸ πρῶν χωρὶς νὰ προειδοποιήσω κἀνένα, χωρὶς κἀνένα νὰ ἀποχαιρετήσω, οὐδὲ αὐτὴν τὴν καλλίστην φίλην μου κόμησσαν Μωριέν, ἀνεχώρησα ἐκ Παρισίων, σφίγγουσα τὴν θυγατέρα μου εἰς τὴν ἀγκάλην μου καὶ καλύπτουσα αὐτὴν διὰ φιλημάτων καὶ δακρύων.

Πολλὰ ἔκτετε παρήλθον ἔτη, κύριε, ἀλλὰ τὸ τραῦμα τῆς καρδίας μου δὲν ἐκλείσθη, εἶνε πάντοτε αἱματόφυρτον.

ΚΑ'

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΝΑ

Ἡ κυρία Δεσιμαῖζ εἶχε περατώσει τὴν διήγησίν της.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐφαίνετο συλλογισμένος.

Ἡ βαρὸν ἔκλειε σιωπηλῶς. Αἱ ἀναμνήσεις της ἐπανέφερον ὅλας τὰς θλίψεις της. Παρατήρησεν τὸν ξένον, τὸν μυστηριώδη τοῦτον ἄνθρωπον, ὅστις ἐφαίνετο τὰ πάντα γινώσκων, μετὰ τινος θαυμασμοῦ ἀναμίχτου μετὰ δειλίας.

— Μάλιστα, εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ ἐγείρων τὴν κεφαλὴν, ὑπεφάρετο φρικτωδῶς. Καὶ σὺς ὡσαύτως, κυρία, εἰσθε ἐν

τῆς ὑπηρεσίας κ. Χατζηπέτρου δεικνύων εἰς αὐτὸν τηλεγράφημα ἐξ Ἀργους:

A. M. Βασιλέα

Ἀθήνας

Ἀγοράσατε δέκα σώματα τοῦ συγγράμματος τοῦ κυρίου Οἰκονομίδου καὶ πέμψατε αὐτὰ ἡμέσω· ἐνταῦθα.

Ἀναστάσιος

β.) Ἡ σκηνὴ ἐν τινι οἴκῳ κατὰ τὴν συνοικίαν Νεαπόλεως.

Ὁ οἰκοδεσπότης, μπακάλης τὸ ἐπάγγελμα, ἀναγινώσκων τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα ἐξ Ὀδησσοῦ.

Κύριον Ἀντώνιον Α. . .

Ἀθήνας

A. M. Βασιλίσσα ἀφίκετο σήμερον ἐνταῦθα καλῶς. Ἐσπέρας ἀναχωροῦμεν Πετρούπολιν.

Υπασιπότης ὑπηρεσίας

I. Παπαδιαμαντόπουλος

Ὁ ἀναγνώστης ἐνόησε πιστεύομεν τὴν γενομένην σύγχυσιν τῶν φακέλων ἐν τῷ τηλεγραφείῳ, ἥτις ἔκαμιν ἕνα μὲν παντοπώλιν νὰ γίνῃ πρὸς στιγμὴν βασιλεῦς, τὸν δὲ βασιλέα προμηθευτὴν βιβλίων.

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

Εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς δημοσίου ασφαλείας ἐγνωσμένον ζῆλον ἐπιτειδιότητα καὶ δραστηριότητα τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἐνταῦθα χωροφυλακῆς κ. I. Μήλιου ὀφείλω καὶ ἡ ὑποκαινο-

θῆμα. Γνωρίζετε ἀναμφιβόλως πῶς ἀπέθανε εἰς τὸ μοναδικὸν ξενοδοχεῖον τοῦ Βλαϊνκούρ ἡ σύζυγος τοῦ Καρόλου Σεβρῦ;

— Οἱμοὶ! μάλιστα, κύριε. Εἶχον τὴν ἀτυχίαν πολλάκι· νὰ ἴδω τὴν δυστυχῆ μικρὰν ὄρφανὴν παρὰ τῇ τροφῇ τῆς, χωρὶς νὰ δῶσω γνωριμίν. Ὁνόμασαν τὸ παιδίον Ρόζαν. Ἦτο πολὺ ἰσχνὴ ἢ μικρά, παρετήρησα δὲ μετὰ χαρᾶς ὅτι πολὺ τὴν περιποιούντο αὐτήν.

Θέλουσα νὰ ἐπανορθώσω τὸ κακὸν ἐφ' ὅσον μοι ἦτο δυνάτὼν τοῦτο, ἐσκόπων ν' ἀναλάβω τὴν ὄρφανην, νὰ τὴν διδάξω καὶ νὰ ἐξασφαλίσω τὸν μέλλον τῆς διὰ τινος δωρεᾶς. Ἐκαμα ἐπὶ τούτῳ πολλὰ διαβήματα, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα δυστυχῶς. Κατ' ἀρχὰς μοι εἶπον ἐν Βλαϊνκούρ ὅτι δὲν ἠδυνάμην νὰ ἐπιτύχω ὅ,τι ἐζήτην. Εἶχον ἤδη προνοήσει περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς μικρᾶς Ρόζας καὶ ὅ,τι ἐμελλε νὰ γίνῃ δι' αὐτὴν εἶχεν ἤδη ἀποφασισθῇ. Ἐζήτησα πληροφορίας εἰς Ἐπινάλ, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ μοι εἶπον ὅ,τι καὶ εἰς Βλαϊνκούρ. Ἐνόησα τότε ὅτι ἡ διοίκησις ἀνελάμβανε νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ὄρφανῆς. Ἐλήφθη ἀπὸ τῆς τροφῆς καὶ ἔκτοτε, μεθ' ὅλας τὰς περὶ αὐτῆς ἐρεῦνας μου, δὲν ἠδυνάμην νὰ μάθω ποῦ ἐποποθετήθη.

— Τὸ μυστικὸν καλῶς ἐτηρήθη.

— Πολὺ καλῶς, κύριε· θὰ ἐλογιζόμην πολὺ εὐτυχὴς, ἀν πορροῦσα νὰ πράξω τι ὑπὲρ τοῦ δυστυχχοῦς παιδιοῦ!

— Ἐζήτησατε νὰ πληροφορηθῆτε ἐάν ἡ μαρκησία Σα-

μένη τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων τῆς κατ' ἐμοῦ διαπραχθείσης ληστείας καὶ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ πλείστου τῶν ἀφαιρεθέντων μοι πραγμάτων.

Διὸ εὐγνωμονοῦσα ἐκφράζω πρὸς αὐτὸν καὶ τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς του συντελέσαντας τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας.

Ἐν χωρίῳ Χατάνι

Δέσποινα Ζωγράφου.

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΕΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Καλάμαε, 5 Μαΐου

Συνεχίζων διὰ τῆς παρούσης μου τὰς δύο προηγουμένας μου περὶ τῶν ἐν Μεσσηνίᾳ κομμάτων, θέλω σοὶ περιγράψαι ἐν ταύτῃ, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς περιγραφῆς εἰδεχθῶς εἰκόνας, ἥτις παριστᾷ τὴν τοπικὴν μας πολιτικὴν, τὰ ἐν ἰσχύϊ σήμερον κόμματα, τὴν ἐσωτερικὴν ἐκάστου αὐτῶν γενεσιν, τὴν σημερινὴν ἰσχύν του, τὰ εἰδικὰ μέσα, ἅτινα θέτου εἰς ἐνέργειαν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των, τοῦ χαρακτηρὸς των καὶ ἐν γένει πᾶσαν περὶ αὐτῶν πληροφορίαν. Ἐπειδὴ δὲ τὰ κόμματα εἶναι προσωπικά, θέλω σοὶ σκιαγραφήσαι καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν καὶ τὸν χαρακτήρα ἐνὸς ἐκάστου τούτων.

Πολλὰς διαιρέσεις καὶ ὑποδιαιρέσεις δύνανται νὰ δεχθῶσι τὰ ἐνταῦθα κόμματα ἀναλόγως τῆς ἐπόψεως ὑρ' ἣν θὰ

μαρὰνδ πράγματι ἐκρατεῖτο εἰς τὸν πύργον τοῦ Βλαϊνκούρ;

— Μάλιστα, κύριε, καὶ ἠδυνάμην νὰ πεισθῶ ὅτι τίποτε δὲν ἐγνώριζον εἰς Βλαϊνκούρ. Ἄ! εἶχον λάβει τὰ μέτρα των οἱ ἄθλιοι, τοὺς ὁποίους ὁ βαρόνος Δεσιμαίζ μετεχειρίσθη πρὸς διάπραξιν τῆς ἀτιμίας ταύτης! Ἐπρεπε διὰ τῆς βίας νὰ εἰσδύσω εἰς τὸν παλαιὸν πύργον, νὰ ποιήσω ἐρευναν ἐν αὐτῷ· μόνον εἰς δικαστὴς ἐδικαιοῦτο νὰ πράξῃ τοῦτο ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου.

Δυστυχῶς ἤμην ἡνγκασμένη νὰ ἐνεργήσω μετὰ συνέσεως καὶ μεγίστης ἐπιφυλάξεως· δὲν ἠδυνάμην ν' ἀπευθυνθῶ εἰς τὴν δικαιοσύνην.

— Μάλιστα, καταλαμβάνω. Ὡστε, κυρία, δὲν γνωρίζετε τί ἀπέγειναν ἡ μήτηρ καὶ τὸ τέκνον τῆς!

— Οἱμοὶ!

— Λοιπὸν, κυρία βαρόνη, μέλλω καὶ ἐγὼ νὰ σά· εἶπω ὅ,τι γνωρίζω περὶ τῶν πραγμάτων τὰ ὅποια ἀγνοεῖτε.

Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὸ πτώμα τοῦ Καρόλου Σεβρῦ εὐρέθη εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ σύζυγός του ἀπέθνησκεν, ἀφοῦ ἐγέννησε παιδίον τὸ ὅποιον εἶδατε παρὰ τῇ τροφῇ του, γενναῖός τις ἀνὴρ, τὸν ὅποιον γνωρίζετε, κυρία, διήρχετο διὰ τοῦ Βλαϊνκούρ.

— Ἀνὴρ τις, τὸν ὅποιον γνωρίζω;

— Μάλιστα. Ὁ δὲ ἀνὴρ οὗτος, συγκληθεὶς ἐκ τῆς δυστυχίας τῆς ὄρφανῆς, ἐζήτησε νὰ τοῦ τὴν ἐμπιστευθῶσιν

τὰ ἐξετάσῃ τις, ἐπεὶ δὲ θὰ τὰ ἐξετάσω ὑπ' ὅλους τὰς ἐπόψεις, ὑπ' ὅλας τὰς ἐπόψεις καὶ θὰ τὰ διαίρῃσω.

Καὶ δὴ ὑπὸ μὲν τὴν ἔποψιν τῆς γεννήσεως αὐτῶν δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς παλαιὰ, νεώτερα καὶ νεογέννητα ἢ μπρασκούλια. Εἰς τὰ πρῶτα ἀνήκουν τὰ τοῦ Περρωτοῦ, Μαυρομιχάλη, Φλέσσα, Δαγρὲ, Γρ. Κορφιωτάκη, Δαμηλάτου καὶ τὰ δευτέρα τὰ τῶν Τζάνε, Κάρτσωνα. Γεωργαντάκη εἰς τὰ τελευταῖα τὰ τῶν Παγώνη, Ν. Κορφιωτάκη, Κουτσομητοπούλου, Μπούτση.

ὑπὸ δὲ τὴν ἔποψιν τοῦ τόπου τῆς ἐνεργείας ἐκάστου δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς ἐπαρχιακὰ καὶ τοπικά, εἰς τὰ τῶν τεινόντων εἰς βουλευτικὴν θέσιν καὶ εἰς τὰ τῶν ζητούντων μόνον τὴν δημαρχίαν . . . ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, διότι τὸ μέλλον εἶναι ἄδηλον. Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ὑπάγονται τὰ τῶν Περρωτοῦ, Φλέσσα, Τζάνε, Κάρτσωνα, Δαγρὲ, Δαμηλάτου, Ν. Κορφιωτάκη, Γεωργαντάκη, Παγώνη· εἰς τὴν δευτέραν τὰ τῶν Μαυρομιχάλη, Μπούτση, Κουτσομητοπούλου.

Δύνανται δὲ νὰ διαιρεθῶσι καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἐνεργείας, διαίρουμένα εἰς κύρια καὶ ἐξαχρῶμένα. Οὕτως ὁ μὲν Περρωτὴς ἐξαχρῶ ἀφ' ἑαυτοῦ Κάρτσωνα (ἴσως· ἔπρεπε νὰ εἴπω ὅτι ἐξαχρῶται ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ εἶνε ζήτημα τοῦτο, διότι ὁ εἰς ἄνευ τοῦ ἐτέρου δὲν ἐγίνοντο—δὲν λέγω δὲν θὰ γίνωνται, διότι τίς γινώσκει πῶς ἐρχομεται τὰ πράγματα—βουλευταὶ) τὸν Παγώνη καὶ ἐν μέρει τὸν Τζάνε. Ὁ Δαμηλάτης ἴσως τὸν γαμβρόν του Κουτσομητοπούλου.

Ἐπίσης δύνανται νὰ διαιρεθῶσι καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ χαρακτήρος αὐτῶν εἰς θεωρητικούς καὶ εἰς πρακτικούς, ὁπαδοὺς δηλαδὴ τοῦ μὴ χάγεσαι—μὴ πρὸς Θεοῦ! ὑποθέτης τῆς ἰδικῆς σου, διότι θὰ σὲ ἐμόλυνε τοιαύτη σκέψις.—Εἰς τὴν ὑποδιαίρεσιν ταύτην δὲν τάσσω τὰ πρόσωπα, διότι ἐκ τῆς περιγραφῆς αὐτῶν καὶ τῶν ἐνεργειῶν των θὰ δυνηθῇ νὰ κατατάξῃς αὐτὰ εἰς τὴν ἀνήκουσαν τάξιν.

Ἀρχίζω ἀπὸ τοῦ νῦν κατέχοντος τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν κόμματος Μαυρομιχάλη.

Τὸ κόμμα τοῦτο δύναται νὰ κληθῇ καὶ Λακωνικὸν ἢ Μανιάτικον κόμμα, διότι ἀπαρτίζεται ἀπὸ τὴν ἐνταῦθα λακωνικὴν μερίδα. Καὶ πρῶτον τί εἶνε Μανιάτης; Τὸ πολυσυνθετώτερον ὃν τῆς Ἑλλάδος. Πρόκειται νὰ σοῦ ζητήσῃ χάριν τινα; ἔρπει ἐπὶ τῆς κοιλίας, ὡς νὰ ἦτο ὄφις. Πρόκειται νὰ σοῦ παρκαπονεθῇ; χύνει δάκρυα ὡς ἄλλη φώκη ἢ κροκόδειλος. Πρόκειται νὰ σὲ πολεμήσῃ; ἀναλαμβάνει καρδίαν τίγρεως καὶ ἐξ ἐνέδρας ἐπιπίπτει κατὰ σοῦ. Ἔχει βεβαίως καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ ὁ νεώτερος Λάκων, ἀλλὰ τίς ἐφρόντισε νὰ τοῦ τὰς ἐκκολάψῃ; Τὰ ὄρη τοῦ ἢ οἱ βράχοι τοῦ ἢ ἡ φτώχεια τοῦ ἢ οἱ ἀρχηγοί; Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος διὰ τῆς εὐφυΐας τοῦ, τοῦ γούτρου τοῦ ὀνόματος ὅπερ φέρει, καὶ τὸ ὅποιον ἐν Λακωνίᾳ ἔχει ἐτι τὴν ἰσχύν του, ἂν καὶ ἀπόλεσε πολλοὺ, τῶν ὑπηρεσιῶν ἃς προσφέρει εἰς τοὺς ἐν Λακωνίᾳ συγγενεῖς τῶν ἐδῶ διχμενόντων, τῆς ὑπερασπίσεως τῶν συμφερόντων τῶν ἐνταῦθα διαμενόντων Λακωνίων, τῆς κατανόησεως ὑπ' αὐτῶν ὅτι τοῖς συμφέρει νὰ κατέχῃ ὁ νῦν κατέχων τὴν ἀρχὴν διὰ νὰ δύνανται νὰ ἔχωσι λόγον ὑπάρξεως, ὅλα ταῦτα εἶνε τὰ αἷτια διὰ τὰ ὁποῖα ὅλοι οἱ ἐνταῦθα Λάκωνες, καὶ τοὶ ὄντες ἐν Λακωνίᾳ κεχωρισμένοι κομματικῶς, ἐνταῦθα εἶνε ἡνωμένοι.

Τὸ κόμμα τοῦτο κατέχει τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως, πλὴν τῆς παρελθούσης τετραετίας, ὅτε συνενωθέντων ἀπάντων τῶν ἄλλων κομμάτων, ἐξελέγη δῆμαρχος ὁ Ἑμμανουὴλ Μπενάκης. Πῶς διοικεῖται ὁ δῆμος μας ἀρκεῖ νὰ μάθῃς, ὅτι ἐνῶ εἶναι ἀρκετὰ πλούσιος, καὶ ὅμως οὐδὲν ἔργον συνετελέσθη ὑπὸ τοῦ δημάρχου τούτου· δὲν ἔχομεν καθαριότητα, δὲν ἔχομεν φωτισμόν, κινδυνεύομεν τὸ θέρος νὰ πάθωμεν ὑδροφοβίαν, τὸ δὲ σπουδαιότερον μᾶς ἐλλεῖπει ἀσφάλεια περιουσίας, ζωῆς, τιμῆς.

δικηκρύπτων ὅτι, ἐπεὶ δὲ αὐτὸς καὶ ἡ σύζυγός του ἦσαν ἄτεκνοι, θὰ τὴν υἱοθέτουν ἅμα ἤθελε λήξει ἢ ὑπὸ τοῦ νόμου τασσομένη προθεσμίᾳ.

— Τότε κύριε;

— Τὴν ὄρφανὴν τὴν ἐνεπιστεύθησαν εἰς τὸν ἐντιμόν καὶ ἐξαίρετον αὐτὸν ἄνθρωπον, ὅστις υἱοθετήσας τῆς ἔδωκε καὶ τὸ ὄνομά του.

— Καὶ λέγεσαι ὅτι τὸν γνωρίζω, κύριε;

— Βεβαίως. Ἀφοῦ ἐμεγάλωσε καὶ ἔγεινεν ὡραία, χάριεσσα, ἀφοῦ ἐξεπαιδεύθη καὶ κατέστη ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις θελκτικὴ, πολλὰκις σὰς ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ ἔδῃς τὴν θυγατέρα τοῦ Καρόλου Σεβρὺ καὶ τῆς Ζελίμας, ὅπως ὠνομάζετο ἡ σύζυγος τοῦ ἀνάνδρου δολοφονηθέντος ἐν Βλαϊνκούρ.

— ὦ! Θεέ μου, εἶνε τοῦτο δυνατὸν;

— Ὁ θεὸς πατὴρ τῆς ὀρφανῆς ὀνομάζεται Ἰάκωβος Βαιγιάν.

— Ἰάκωβος Βαιγιάν! ἐπεφώνησεν ἡ βαρόνη. Λοιπὸν, κύριε, ἡ Ἰωάννα;

— ὠνομάζετο Ροζα, ὅταν ἦτο παρὰ τῇ τροφῇ της.

Ἡ βαρόνη ἐξέβαλε βὰ ἄν στεναγμόν καὶ ἐχαμήλωσε τὴν κεφαλὴν.

— Καὶ ἀπέθανεν, ἀπέθανεν! . . . ἐφιθύρουν.

— Ὅχι, κυρία, ὄχι, ἡ Ἰωάννα δὲν ἀπέθανεν, εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ.

Ἡ κυρία Δεσιμαῖζ ἀνετινάχθη.

— Τί λέγετε, κύριε; . . . ἀνέκραξεν.

— Ἡ Ἰωάννα δὲν ἀπέθανε, κυρία.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμούς εἰς τὸν οὐρανὸν σταυρούσα τὰς χεῖρας.

— Μάλιστα, ἐξηκολούθησεν ὁ κύριος Λαγγάρδ, ἡ Ἰωάννα ζῇ· ἀλλ' ἡ δυστυχὴς κόρη ἀπώλεσε τὸ λογικόν.

— Ἀ! Θεέ μου, Θεέ μου!

— Καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶπον ἀκόμη εἰς τὸν Ἰάκωβον Βαιγιάν καὶ εἰς τὸν Ἰάκωβον Γρανδὲν ὅτι ἡ Ἰωάννα ἐσώθη, καθ' ἣν στιγμήν τὸ ὀρμητικὸν τοῦ ποταμοῦ ρεῦμα παρέσυρεν αὐτήν. Ἐλπίζω πάντοτε ὅτι θὰ τὴν θεραπεύσω, ὁπότε θ' ἀποδώσω εἰς μὲν τὸν Ἰάκωβον Βαιγιάν τὴν θυγατέρα του καὶ εἰς τὸν Ἰάκωβον Γρανδὲν τὴν μνηστήν του. Ἐνεπιστεύθη τὴν Ἰωάνναν εἰς σοφὸν φρενολόγον· ἐάν τὸ λογικὸν δὲν τῆς ἀποδοθῇ, αἴτιον ὅτι δὲν εἶνε θέλημα Θεοῦ. Μόνον εἰς σὰς, κυρία βαρόνη, εἶπον ὅτι ἡ Ἰωάννα ζῇ καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ τηρήσῃς τὸ μυστικὸν τοῦτο. Ἐννοεῖτε ὑπὸ ποίου αἰσθήματος ὁρμώμενος ἀφίνω ἐπὶ τινα εἰσέτι χρόνον τὸν πατέρα καὶ τὸν μνηστῆρα εἰς τὴν αὐτὴν πλάνην.

(Ἀκολουθεῖ)